

Jednostka projektowa: X-BUD Piotr Bielecki

Adres: 87-100 Toruń, ulica Dekerta 22

telefon/fax: +48 56 654 0648

strona internetowa: www.XBUD.com.pl

NIP: 956-000-88-17

REGON: 870211677

PROJEKT TECHNICZNY

NAZWA ZAMIERZENIA: Wykonanie robót remontowych elewacji budynku w ramach zadania pn. „*Remont konserwatorski elewacji zabytkowego Pałacu Opatek przy ul. Klasztornej 4, stanowiącego część kompleksu budynków Muzeum im. ks. dr. Wł. Łęgi w Grudziądzu*”

OBIEKT: Elewacja budynku użyteczności publicznej

KATEGORIA OBIEKTU: Kategoria IX — budynki kultury, nauki i oświaty

ADRES OBIEKTU: 86-300 Grudziądz, ulica Klasztorna 4

LOKALIZACJA: działka ewid. nr 145/1 z obrębu nr 46,
jednostka ewidencyjna: 046201_1, Grudziądz

INWESTOR: Muzeum im. Ks. Dr. Władysława Łęgi w Grudziądzu
86-300 Grudziądz, ulica Wodna 3/5

ZAMAWIAJĄCY: Ars Michael Michał Wrzos
02-796 Warszawa, ul. Zaruby 9

PROJEKTANT: mgr inż. PIOTR BIELECKI
zakres opracowania: projektant branży konstrukcyjnej
uprawnienia nr BP-RN-V/9/TO/81
w specjalności konstrukcyjno-budowlanej

SPIS TREŚCI PROJEKTU TECHNICZNEGO

I. Dokumenty dołączone do projektu (str. 2)

1. Oświadczenie projektanta o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami wiedzy technicznej.

II. Część opisowa (str. 3-8)

1. Rodzaj i kategoria obiektu budowlanego
2. Podstawa opracowania projektu technicznego
3. Rozwiązania konstrukcyjne
4. Geotechniczne warunki i sposób posadowienia obiektu
5. Dokumentacja geologiczno-inżynierska
6. Rozwiązania konstrukcyjno-materiałowe wewnętrznych i zewnętrznych przegród budowlanych
7. Podstawowe parametry technologiczne oraz współzależności urządzeń i wyposażenia związanego z przeznaczeniem obiektu i jego rozwiązaniami budowlanymi
8. Rozwiązania budowlane i techniczno-instalacyjne, nawiązujące do warunków terenu występujące wzdłuż trasy obiektu
9. Rozwiązania elementów wyposażenia budowlano-instalacyjnego zapewniających użytkowanie obiektu budowlanego zgodnie z przeznaczeniem, tj. instalacji i urządzeń budowlanych:
10. Sposób powiązania instalacji obiektu budowlanego, z sieciami zewnętrznymi wraz z punktami pomiarowymi, założeniami przyjętymi do obliczeń instalacji oraz podstawowe wyniki tych obliczeń, z doborem, rodzaju i wielkości urządzeń
11. Rozwiązania i sposób funkcjonowania zasadniczych urządzeń instalacji technicznych, w tym przemysłowych i ich zespołów tworzących całość techniczno-użytkową
12. Dane dotyczące warunków ochrony przeciwpożarowej
13. Charakterystyka energetyczna budynku
14. Klasyfikacja dopuszczalnych nieistotnych odstępień od projektu budowlanego

PRAWA AUTORSKIE

Niniejszy projekt jest chroniony prawem autorskim zgodnie z ustawą o Prawie Autorskim i Prawach Pokrewnych z dnia 4.02.1994r.
(Dz.U. z 2006r. nr 90 poz. 631 z późniejszymi zmianami)

OŚWIADCZENIE

Niniejszym oświadczamy, że zgodnie z wymogiem art. 34 ust. 3d pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku - *Prawo Budowlane*, projekt dla zamierzenia inwestycyjnego:

Nazwa zamierzenia: Wykonanie robót remontowych elewacji budynku w ramach zadania pn. „*Remont konserwatorski elewacji zabytkowego Pałacu Opatów przy ul. Klasztornej 4, stanowiącego część kompleksu budynków Muzeum im. ks. dr. Wł. Łęgi w Grudziądzu*”

Obiekt i kategoria: Elewacja budynku użyteczności publicznej, kategoria ob. IX

Adres obiektu: 86-300 Grudziądz, ulica Klasztorna 4, działka ewid. nr 145/1 z obrębu nr 46

Stadium: Projekt techniczny

Inwestor: Muzeum im. Ks. Dr. Władysława Łęgi w Grudziądzu, 86-300 Grudziądz, ulica Wodna 3/5

Zamawiający: Ars Michael Michał Wrzos, 02-796 Warszawa, ul. Zaruby 9

Jednostka projektowa: X-BUD Piotr Bielecki, 87-100 Toruń, ul. Jana Dekerta 22

sporządzony został zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Zespół projektowy:

1. Projektant branży konstrukcyjnej: **mgr inż. Piotr Bielecki ***
uprawnienia nr BP-RN-V/9/TO/81 w specjalności konstrukcyjno-budowlanej

Projektant:

mgr inż. Piotr Bielecki
uprawnienia nr BP-RN-V/9/TO/81
w specjalności konstrukcyjno-budowlanej

* Zgodnie z art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku - *Prawo Budowlane*, Projektant, którego wpis znajduje się w centralnym rejestrze osób posiadających uprawnienia budowlane (e-CRUB) jest zwolniony z obowiązku dołączania do projektu budowlanego kopii decyzji o nadaniu projektantowi lub projektantowi sprawdzającemu uprawnień budowlanych oraz kopii aktualnego zaświadczenia o przynależności do samorządu zawodowego

OPIS TECHNICZNY PROJEKTU TECHNICZNEGO

Nazwa zamierzenia: Wykonanie robót remontowych elewacji budynku w ramach zadania pn. „*Remont konserwatorski elewacji zabytkowego Pałacu Opatek przy ul. Klasztornej 4, stanowiącego część kompleksu budynków Muzeum im. ks. dr. Wł. Łęgi w Grudziądzu*”

Obiekt i kategoria: Elewacja budynku użyteczności publicznej, kategoria ob. IX

Adres obiektu: 86-300 Grudziądz, ulica Klasztorna 4, działka ewid. nr 145/1 z obrębu nr 46

Stadium: Projekt techniczny

Inwestor: Muzeum im. Ks. Dr. Władysława Łęgi w Grudziądzu, 86-300 Grudziądz, ulica Wodna 3/5

Zamawiający: Ars Michael Michał Wrzos, 02-796 Warszawa, ul. Zaruby 9

Jednostka projektowa: X-BUD Piotr Bielecki, 87-100 Toruń, ul. Jana Dekerta 22

1. Rodzaj i kategoria obiektu budowlanego

Projektowane zamierzenie inwestycyjne polega na wykonaniu robót remontowych elewacji budynku użyteczności publicznej. Zgodnie z załącznikiem do ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - *Prawo budowlane*, budynek muzeum objęty opracowaniem zaliczany jest do IX. kategorii obiektu budowlanego, tj. budynki kultury, nauki i oświaty.

2. Podstawa opracowania projektu technicznego

Dokumentacja została opracowana na zlecenie autora programu prac konserwatorskich – Ars Michael Michał Wrzos, z siedzibą pod adresem: 02-796 Warszawa, ul. Zaruby 9. Podstawą opracowania niniejszego projektu architektoniczno-budowlanego jest:

- Wizja lokalna terenu inwestycji,
- Inwentaryzacja budowlana części budynku objętej opracowaniem oprac. przez GEOS 3D, 87-100 Toruń, ul. Lisia 22c,
- Dokumentacja fotograficzna oprac. przez GEOS 3D, 87-100 Toruń, ul. Lisia 22c,
- Program prac konserwatorskich oprac. przez ARS MICHAEL Michał Wrzos, 02-796 Warszawa, ul. Zaruby 9,
- Karta ewidencyjna zabytku oprac. przez J. Poklewskiego,
- Uzgodnienia z Zamawiającym rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych,
- Literatura, normy branżowe oraz obowiązujące przepisy państwowe.

Budynek wpisany jest indywidualnie do rejestru zabytków pod nr A34 z 12 września 1929 roku oraz A/574 z 23 listopada 2010 r. Dodatkowo wpisem indywidualnym do rejestru zabytków objęte są rzeźby na elewacji – B/197. W związku z powyższym, realizacja robót remontowych, zgodnie z art. 29 ust. 7 pkt 1 w zw. z art. 29 ust. 4 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku – *Prawo budowlane*, wymaga uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę. W myśl art. 20 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku - *Prawo Budowlane*, Projektant kwalifikuje budynek jako obiekt budowlany o prostej konstrukcji, zatem nie jest wymagane zapewnienie sprawdzenia projektu architektoniczno-budowlanego pod względem zgodności z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi.

3. Rozwiązania konstrukcyjne

W ramach projektowanych robót remontowych nie jest planowana przebudowa elementów konstrukcyjnych budynku.

4. Geotechniczne warunki i sposób posadowienia obiektu

Nie dotyczy przedmiotu opracowania.

5. Dokumentacja geologiczno-inżynierska

Nie dotyczy przedmiotu opracowania.

6. Rozwiązania konstrukcyjno-materiałowe wewnętrznych i zewnętrznych przegród budowlanych**6.1. Założenia przygotowań do prac konserwatorskich na elewacjach****6.1.1. Demontaż zabezpieczający grupę rzeźb przed rozpoczęciem prac na elewacji frontowej**

Aktualny stan zachowania figur jest alarmujący, kwalifikując rzeźby do demontażu zabezpieczającego i konserwacji. Praktyczny brak zabezpieczenia rzeźb przy śladowych resztkach powłok ochronnych ekspozuje substancję drewnianą figur, podatną na degradację i warunki atmosferyczne. Substancja porażona jest licznymi

rozstępami, korozją biologiczną z sinizną oraz lokalnie próchnicą w strukturze przy pogłębionym odstąpieniu usłojenia drewna. Dlatego też warunkiem po przystąpieniu do prac na elewacji, po postawieniu rusztowań, powinien być demontaż zabezpieczający grupę 8. drewnianych rzeźb z nisz elewacji frontowej. Celem dalszego procedowania do odrębnego postępowania na konserwację drewnianych figur przez Muzeum zgodnie z zaleceniami KPWKZ. Rzeźby, stanowiąc oddzielną grupę zabytkowych obiektów ruchomych, objętych ochroną konserwatorską KPWKZ o rej. zabytków nr B - 197, wymagają po demontażu oraz inwentaryzacji dalszych opracowań przy odrębnej decyzji z programem badań i kompleksowych prac konserwatorskich. W ramach oceny kwalifikacji stanu rzeźb, przyjmuje się ich warunkową relokację z elewacji na czas prac remontowych, w ramach realizacji projektu remontu elewacji. Narażanie rzeźb na dalszą degradację w ich obecnym stanie zasadniczo determinuje ich obecność na elewacji w tym stanie, podczas i po remoncie.

Rzeźby przedstawiają pełnoplastyczne, drewniane figury stojących postaci, symbolizując świętych Doctor Ecclesiae. Figury posiadają odrębne aplikacje dodatkowych atrybutów, jak pastorały, montowane (wtórnymi) opaskami miedzianymi na śruby przy dłoniach. Również elementy newralgiczne, jak implantowane naprawczo same dłonie lub widoczne fragmenty flekowań, wymagające weryfikacji stanu przyczepności przed demontażem. Dlatego też należy przedwstępnie dokonać inwentaryzacji konserwatorskiej wszystkich 8. obiektów w ramach parcelacji do demontażu z elewacji, również pod kątem niezbędnych tymczasowych zabezpieczeń transportowych z uwagi na zły stan i rozstępy oryginalnej substancji drewnianych figur. Inwentaryzacja, parcelacja i demontaż powinny być przeprowadzone pod nadzorem konserwatora drewna lub rzeźby polichromowanej w ramach odrębnej decyzji za pozwoleniem KPWKZ na interwencyjny demontaż zabezpieczający rzeźby do prowadzenia prac remontowych na elewacji w ramach realizacji projektu remontu elewacji. Wykonawczo, przed fizycznymi demontażami rzeźb, w ramach inwentaryzacji, należy przygotować projekt warsztatowy z docelowym wyprodukowaniem dedykowanych pod wymiar "noszy" dla rzeźb lub skrzyń do transportu lub przechowywania. Zabezpieczyć pomieszczenie przeznaczone do prac konserwatorskich lub tymczasowo do przechowywania w warunkach stabilnych temperatur i wilgotności optymalnie do 14%. Z uwagi na ryzyko występowania owadów drewnojedzących, należy przewidzieć wstępną izolację, tj. kwarantannę rzeźb. Demontaż rzeźb z elewacji powinien rozpocząć się etapowo i asekuracyjnie. Od parcelacji luźnych elementów, jak z całą pewnością pastorałów, przez zabezpieczenia tymczasowe newralgicznych elementów po wrapowanie bryły rzeźby.

Następnie odpięcie z mocowań na plecach rzeźby w niszach. Ostateczne ręczne zdjęcie zabezpieczonych rzeźb z postumentów, z ukrytego trzpienia montażowego znajdującego się w piedestale niszy, prawdopodobnie pod każdą rzeźbą. Następnie bezpieczny transport ręczny do wyznaczonego przez muzeum miejsca przechowania.

6.1.2. Wykonanie większej, inwazyjnej odkrywki sondażowej przez warstwy tynków w mur ceglany

Zgodnie z zaleceniami do komisyjnej inspekcji KPWKZ, celem oceny stanu zachowania i kondycji podłoża substancji ceglanej muru oraz nawarstwień tynków, właściwości zaprawy cementowej oraz dokładnego ustalenia jej wpływu na substancję zabytkową obiektu. Odkrywkę należy wykonać na elewacji, o wymiarach minimum 50 x 50 cm, obejmując kilka warstw cegieł (optymalnie w miejscu pęknięcia, co pozwoli również na weryfikację problemów konstrukcyjnych). Z możliwością naprawy zabezpieczającej w dalszym przebiegu prac remontowych.

6.2. **Specyfikacje zakresów prac konserwatorsko-restauratorskich do remontu elewacji budynku**

6.2.1. Przygotowania podłoża do napraw-oczyszczenie powierzchni elewacji

Substancje elewacji kwalifikują się optymalnie do zachowawczej renowacji powierzchni przy lokalnych naprawach ubytków. Docelowego remontu konserwatorskiego dla utrzymania dobrego stanu jeszcze powojennej rekonstrukcji wystroju i wypraw obiektu. Z uwagi na już wtórnice przetworzone lico elewacji i odtworzone wyprawy tynkarskie, pochodzenia głównie cementowego, szlicht o powłokach silikonowych, na tradycyjnych tynkach cementowo - wapiennych. Do przygotowania podłoża można wskazać zastosowania tradycyjnych technik, wybranych selektywnie poniżej. Po postawieniu rusztowań niezbędne będą komisyjne próby zastosowań wyboru wskazanych technik przygotowania i oczyszczenia podłoża z zabrudzeń czy luźnych powłok. Celem weryfikacji adekwatnego dostosowania metod dla optymalnie bezinwazyjnego remontu przy utrzymaniu przyczepności tynków.

- 1) Niezbędne demontaże rzeźb (pkt 6.1) oraz wszystkich elementów metaloplastycznych do obróbki warsztatowej jak skrzydła bramy, kraty okien czy lampa z elewacji, wymagających renowacji antykorozyjnej wg pkt. 6.3.1.

- 2) Stosowne, zabezpieczenia ochronne stolarki okiennej i drzwiowej, instalacji, kamer niepodlegającym remontowi.
- 3) Preferowaną i zalecaną metodą generalnego oczyszczenia elewacji jest mycie hydrodynamiczne, w celu odtłuszczenia podłoża i usunięcia nalotów organicznych, najlepiej na gorąco przy doborze optymalnego ciśnienia. W zakresie 100% pow. elewacji.
- 4) Wspomagane chemią organiczną od detergentów odtłuszczających na bazie mydła potasowego lub "szarego" (ok. 30%) po preparaty chemiczne, emulgujące powłoki malarskie typu AGE lub równoważne do ich usuwania w miejscach tego wymagających, o osłabionej adhezji (patrz. lokalne złuszczenia powłok na tynkach rustykalnych). Szacunkowo w zakresie do 5% pow. elewacji. Jak również dezynfekcji nalotów biologicznych, organicznymi preparatami biodegradowalnymi typu BFA lub Algizid lub równoważne. W zakresie do 10% pow. elewacji. Ewentualne wspomaganie dezynfekcji i emulgowania powłok strumieniowaniem parą pod ciśnieniem przy zmywaniu.
- 5) Wariantowo możliwe są też oczyszczenia ściernie gładkich połaci bryły elewacji dla poprawy przyczepności podłoża, na drodze ręcznego czy mechanicznego zmatowienia podłoża specjalnymi padami lub papierami ściernymi, w zakresie do 50 % elewacji. Szczególnie połaci pilastrów oraz jednorodnie równych powierzchni ścian przejazdu bramnego czy podcienia wejścia do muzeum.
- 6) Ręczne, lokalne cyzelowania dla doczyszczenia detalu sztukateryjnego, krawędzi ornamentów np. kostkami ściernymi typu Akapad lub równoważne, bądź cyklami w zakamarkach z nawarstwien zabrudzeń. Wariantowo w technikach strumieniowania z użyciem niskociśnieniowego mikroskalingu lub parownicy (patrz. zakamarki nisz, parapety, półki gzymsów, głównie powierzchnie poziome z nagromadzeniem osadów). Z uwagi na wtórne przetworzenia substancji i dobry stan rekonstrukcji nie jest wymagane usuwanie zespolonych powłok z detali sztukateryjnych, jedynie doczyszczenie zabrudzeń i zmatowienie - możliwe nieinwazyjnie dla zachowania rysunku detali.
- 7) Dopiero po umyciu elewacji, adekwatnie do skali czy zakresu uszkodzeń podłoża, zweryfikowanej po oczyszczeniu, należy ręcznie lub mechanicznie skuwać warstwy luźnych czy odparzonych tynków, wykonać otwarcia i poszerzenia rys, szczelin i pustek.
Również spękań konstrukcyjnych dla ich pogłębienia do wypełnień dylatacyjnych, optymalnie w grubości ca. 5 cm. muru od lica elewacji. Poprzez mechaniczne nacięcia albo ręczne żłobienia narzędziami wolframowymi lub diamentowymi z odkurzeniem, w celu wykonania dalszych iniekcji czy wypełnień. W zakresie do 150 mb. na pow. elewacji. Wymagane są dylatacje rys i szczelin konstrukcyjnych i skurczowych pow. 1,5 mm. Spękania skurczowe czy włosowate poniżej 1,5 mm. pozostają bez obróbki i poszerzania do wypełnień licowych przy ostatecznym pokryciu przewidzianymi, naprawczymi powłokami malarskimi.

6.2.2. Podstawowe naprawy rys i ubytków tynków z wykończeniem powierzchni

- 1) Gruntowanie kontaktowe i konsolidujące podłoża po oczyszczeniu, etapowo do napraw i wykończenia. Wodnymi gruntami krzemoorganicznymi, typu Antiqua G./TFM lub ZM HF lub równoważnym x 100% pow. elewacji.
- 2) Szpachlowania lub reprofilacje i wypełnienia szczelin, rys czy ubytków, mineralnymi zaprawami elastycznymi typu Rissfix lub SHF lub równoważnym dla tła elewacji i przy grubszych naprawach. Natomiast gładziami i plastycznymi masami typu Stuccolini lub Multifill lub równoważnymi dla retuszu przy detalach sztukaterii czy krawędzi. Docelowo w zakresie do 10% pow. retuszu elewacji oraz do 150 mb. napraw rys.
- 3) Uzupełnienia i reprofilacje ubytków połaci szlicht, przecierkami mineralnymi na bazie zapraw trasowawapiennych typu TKP/ TN-D lub równoważnymi, na drodze szpachlowania i zacierania, tudzież szlamowania np. na tłach tynków rustykalnych, unifikacyjnie z fakturą podłoża. Szacunkowo w zakresie do 30% pow. elewacji.

6.2.3. Głębsze wypełnienia dylatacji, uszczelnienia liniowe oraz iniekcje podtynkowe

- 1) Gruntowanie penetracyjne otwartych szczelin, kawern czy ubytków otworów konstrukcyjnych, preparatami konsolidującymi na bazie związków krzemoorganicznych typu primer SH, primer F lub Primer 3N lub równoważnymi.
- 2) Wypełnienia liniowe i wgłębne dylatacji jako iniekcja uszczelniająca, optymalnie 5 cm gr. muru

z warstwą tynku, masami PU/MS typu Sikaflex, lub APP lub równoważnymi. Lokalne uszczelnienia również obróbek blacharskich.

- 3) Wypełnienia iniekcyno-zalawowe spękań konstrukcyjnych, przechodzących z rozwarstwień muru, głębokich kawern podtynkowych oraz wszelkich pustek, mineralnymi masami iniekcyjnymi typu ICS 2K, S FiX lub Mineralit MWSK lub równoważnymi. Po wcześniejszych odcinkowych uszczelnieniach j.w. W zakresie do 150 mb.

6.2.4. Naprawy ubytków detalu, sztukaterii, oraz ew. reprofilacji ciagnione

Reprofilacje odtworzeniowe ubytków el. detalu elewacji po przygotowaniu podłoża i naprawach iniekcyjnych j.w. przy użyciu mineralnych zapraw plastycznych, szpachlowanych lub odcinkowo ew. ciągnionych, typu Kombi Stucco lub STU lub równoważnych, "in situ." na elewacjach z wykończeniem licowym wg pkt. 6.2.2. ppkt 3. Szacunkowo w zakresie do 5% pow. ubytków do reprofilacji na elewacjach po przygotowaniach podłoża. Głównie naprawy ubytków w zakresie profili parapetów podokiennych, simy gzymsu koronnego czy w narożach do reprofilacji z narzutu lub odcinkowo ciągnionych linii ubytku.

6.2.5. Skucie do wymiany tynków na zaprawy kompresowe w partiach cokołów

Z uwagi na wtórne przetworzenia tynków wyprawami cementowo-pochodnymi, zaleca się (zg. z zaleceniami KPWKZ) skucie owych z cokołów na wys. bryły do pierwszego glifu uskoju cokołu, tudzież stref śladów degradacji zawilgoceniem. W zakresie wszystkich stref przyziemia budynku, po obwodzie elewacji na śr. wys. ca. 1m od gruntu, również na ścianach podcienia przedsiionka i schodów wejścia do muzeum, przejazdu bramnego oraz szczególnie w strefie zejścia do piwnicy od dziedzińca. Do stopnia oczyszczenia lica wątku murów oraz pogłębienia spoin wierzchnich z wtórnych zapraw. Metodami ręcznej lub mechanicznej obróbki, optymalnie bezinwazyjnie dla wątku muru. Utylizacja z wywiezieniem gruzu wypraw. Należy w trakcie i przed zatynkowaniem, wykonać inwentaryzację konserwatorską, skuwanych warstw tynków, odkrywanego stanu muru, jakości przemurowań, wraz z badaniami monitorującymi ew. zawilgocenia lub zasolenia np. metodą CM. Odtworzenia narzutowe fug wątku muru i grubości tynków cokołów narzutowo i warstwowo z jednorodnego materiału na bazie zaprawy, szerokoporowej o właściwościach magazynujących zasolenia i uwalniających dyfuzyjnie zawilgocenia typu Kompressenputz. Narzucane warstwowo w grubości ~2 cm, z zacieraniem na ostro i dopiero licowym wykończeniem unifikacyjnym z użyciem wskazanych powłok naprawczych i warstw malarskich wg pkt. 6.2.6.

6.2.6. Malarskie powłoki wykończeniowe i zabezpieczające elewacje

Docelowe malowanie elewacji po wszelkich naprawach, należy wykonać renowacyjnymi powłokami z elewacyjnych farb krzemoorganicznych typu QX 360, Novalit lub Soldalit. W estetyce i technice wykończenia efektem tapowania. Technicznie możliwym dzięki warunkowemu poprzedzeniu malowania, warstwą podkładową z drobnym kruszywem. Powłoką zbrojącą i wypełniającą rysy skurczowe z malarskim akcentowaniem, duktem drobnego ziarna efektu przecierki. Szczególnie dla unifikacji faktur, napraw oraz tła tynków rustykalnych oraz licznych rys skurczowych.

Przy użyciu farb typu Fillfarbe, Soldalit Grob lub Anitqua Q o gradacji 0,3 do 0,5 mm. W zakresie 100% pow. elewacji. Kolorystyka przewodnia elewacji, dla całej bryły architektonicznej, tła i detalu oraz tynków rustykalnych, rozpoznana w odkrywkach oraz w odniesieniu do raportu badań stratygraficznych. Docelowo jako adekwatna też historycznie, powinna odnosić się do ciepłej tonacji wypraw wapiennych wg. przykładowych kolorów Keim (z palety Exclusiv) 9317/ 9339 /9870 lub 9215. Zakłada się monochromatyczną kolorystykę elewacji, rozwibrowaną efektem drobnej gradacji podkładów malarskich i końcowego tapowania laserunkowego. Podkreślaną głównie fakturami warstw i podziałów wystroju architektonicznego elewacji. Wykorzystując efekt kontrastów odbicia światła od warstw licowych detalu i cienia na podłożach rustykalnych tła. Proponowana gama kolorów odnosi się do kanwy barw z odkrywek i proveniencji naturalnych tonacji, walorowo i historyzująco adekwatnych do zabudowań poklasztornych, dzisiejszego Muzeum oraz kościoła św. Ducha. W odkrywkach jak i w kwerendzie nie znaleziono jednoznacznych przesłanek do rozróżnień kolorystycznych podziałów architektonicznych poza śladowymi frakcjami wręcz fraktalnych pozostałości, sugerującymi możliwość aranżacji kolorystycznej np. nisz, muszli czy ornamentów pilastrów z niszami. Wymagających komisyjnej decyzji na etapie realizacji z nadzorem KPWKZ. w myśl idei "Conservatio aeterna creatio est". Dlatego ostateczna kolorystyka i ew. aranżacja oraz jakość przygotowania i proponowane wykończenia malarskie, wymagają komisyjnego zatwierdzenia

wykonawczego z zamawiającym i przedstawicielami KPWKZ na podstawie prób "in situ" na elewacji na etapie remontu.

6.3. Zakres prac towarzyszących remontowi obiektu

6.3.1. Renowacja el. metaloplastycznych - bramy, krat okien i lampy z elewacji

Niezbędne demontaże, wycinanie mechaniczne ozdobnych krat okien do renowacji warsztatowej, zabezpieczeń antykorozyjnych. Stosowne przygotowania podłoża przez oczyszczenia mechaniczne szczotkami lub strumieniowaniem tudzież ablacją laserem, z powłok i śladów korozji do klasy czystości substancji metalu = sa. 2. Zastosowanie inhibitora korozji typu BTA na całych elementach ew. kąpiele elektrolityczne w przypadku znacznej korozji po oczyszczaniu z powłok. Po odparowaniu rozpuszczalników, bezpośrednie zabezpieczenie – antykorozyjne przez dwukrotne malowanie kryjąco, farbami metalicznymi typu Eddi Schmied w kolorze antyczny grafit. Instalacja powrotna el. metaloplastyki na drodze ponownego montażu przy konieczności spawania krat okien lub instalacji na śrubach bądź nitach montażowych przy punktowym maskowaniu i przemalowaniu połączeń montażowych.

6.3.2. Skucie tynków w celu osuszania murów i kubatury wewnątrz piwnic

Usunięcie wtórnych warstw tynków, głównie cementowo-pochodnych, do stopnia oczyszczenia lica wątku murów. Metodami ręcznej lub mechanicznej obróbki, optymalnie bezinwazyjnie dla wątku muru. Utylizacja urobku gruzu - BDO. W trakcie prac należy prowadzić inwentaryzację konserwatorską, skuwanych warstw tynków, stanu murów wraz z monitorującą badaniami ew. zawilgocenia lub zasolenia metodą np. CM. stanu początkowego do przebiegu procesu osuszania piwnic. Dodatkowo należy podjąć prace modyfikacji przez otworowania wentylacyjne drzwi i pokrywy w ul. Klasztornej do usprawnienia cyrkulacji powietrza wg. wytycznych (patrz. str. 67 - 69.) Zakończenie prac dostawą z instalacją 2. szt. osuszaczy elektroosmotycznych typu GPL 111 oraz 2. szt. wentylatorów el. (max. 500 W). Montaż w optymalnie wybranych lokacjach w pomieszczeniach piwnic, celem zapewnienia wymuszonej cyrkulacji powietrza w piwnicy od wejścia z dziedzińca do wnęki szachtu wentylacyjnego od ul. Klasztornej.

6.4. Wytyczne realizacyjne

Wszelkie roboty prowadzone będą zgodnie z polskimi przepisami i normami. W miejscach, w których projekt określa wymagania ostrzejsze od wymagań normowych, obowiązują wymagania stawiane w projekcie. Wszelkie roboty muszą być prowadzone zgodnie z instrukcjami producentów materiałów i wyrobów. Całość prac należy wykonać zachowując dużą ostrożność i warunki BHP. Podczas realizacji robót należy uwzględniać instrukcje producenta materiałów oraz przepisy związane i obowiązujące, w tym również te, które uległy zmianie lub aktualizacji. W przypadku istnienia norm, atestów, certyfikatów, instrukcji ITB, świadectw dopuszczenia niewyszczególnionych w niniejszej dokumentacji a obowiązkowych do stosowania, Wykonawca ma obowiązek stosowania się do ich treści i postanowień. W czasie realizacji robót budowlanych przestrzegać należy wymagań zawartych w Załączniku Nr 3 do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

Przed przystąpieniem do robót, Wykonawca zobowiązany jest do zapoznania się z całością dokumentacji i oceny jej czytelności, spójności oraz jej wzajemnego skoordynowanie, a o wszelkich zauważonych uwagach powiadomi Kierownika Budowy oraz za jego pośrednictwem Projektanta. Nie wolno rozpoczynać żadnych prac przed zapoznaniem się z całością dokumentacji (opis, rysunki, opracowania branżowe powiązane z robotami, program prac konserwatorskich).

Zmiany, konieczne do wprowadzenia w trakcie realizacji (wynikające z warunków zastanych w istniejącej substancji budowlanej, z optymalizacji przyjętych rozwiązań technicznych, lub w celu uniknięcia kolizji) podlegają uzgodnieniu przed wykonawstwem z Projektantem.

Jeżeli rozwiązania projektowe określają te parametry w sposób niewystarczający, zbyt ogólny, niezgodny z wymaganiami Zamawiającego, Wykonawca jest zobowiązany do dokonania niezbędnych wyjaśnień lub uzgodnień przed rozpoczęciem prac.

7. Podstawowe parametry technologiczne oraz współzależności urządzeń i wyposażenia związanego z przeznaczeniem obiektu i jego rozwiązaniami budowlanymi

Punkt nie dotyczy przedmiotu opracowania, ponieważ projektowy budynek nie jest obiektem produkcyjnym.

8. **Rozwiązania budowlane i techniczno-instalacyjne, nawiązujące do warunków terenu występujące wzdłuż trasy obiektu**
Punkt nie dotyczy przedmiotu opracowania, ponieważ projektowy budynek nie jest obiektem liniowym.
9. **Rozwiązania elementów wyposażenia budowlano-instalacyjnego zapewniających użytkowanie obiektu budowlanego zgodnie z przeznaczeniem**
Punkt nie dotyczy przedmiotu opracowania.
10. **Sposób powiązania instalacji obiektu budowlanego, z sieciami zewnętrznymi wraz z punktami pomiarowymi, założeniami przyjętymi do obliczeń instalacji oraz podstawowe wyniki tych obliczeń, z doborem, rodzaju i wielkości urządzeń**
Punkt nie dotyczy przedmiotu opracowania.
11. **Rozwiązania i sposób funkcjonowania zasadniczych urządzeń instalacji technicznych, w tym przemysłowych i ich zespołów tworzących całość techniczno-użytkową**
Punkt nie dotyczy przedmiotu opracowania, ponieważ projektowy budynek nie jest obiektem produkcyjno-magazynowym.
12. **Dane dotyczące warunków ochrony przeciwpożarowej**
Objęty opracowaniem jest budynek niski, zaliczony do kategorii zagrożenia ludzi ZL III. W budynku brak jest stref pożarowych PM. W budynku nie występują pomieszczenia zagrożenie wybuchem i nie ma konieczności stosowania urządzenia oddymiającego lub stałego samoczynnego urządzenia gaśniczego wodnego.
Zgodnie z §3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 5 sierpnia 2023 r. *w sprawie uzgadniania projektu zagospodarowania działki lub terenu, projektu architektoniczno-budowlanego, projektu technicznego oraz projektu urządzenia przeciwpożarowego pod względem zgodności z wymaganiami ochrony przeciwpożarowej*, projekt budowlany obiektu budowlanego objętego opracowaniem nie podlega wymogom uzgodnienia pod względem zgodności z wymogami przeciwpożarowymi
Zastosowane rozwiązania konstrukcyjno-materiałowe i technologiczne spełniają wymagania stosowane przez normy dla budownictwa użyteczności publicznej.
13. **Charakterystyka energetyczna budynku**
Punkt nie dotyczy przedmiotu opracowania, na podstawie art. 3 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków.
14. **Klasyfikacja dopuszczalnych nieistotnych odstępów od projektu budowlanego**
Zgodnie z art. 36a ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - *Prawo budowlane*, Projektant wyraża zgodę na dokonywanie nieistotnych zmian przy realizacji budowy obiektu, po uprzednim ich uzgodnieniu na piśmie z Projektantem. Jako zmiany nieistotne uznaje się zmianę materiałów budowlanych na takie, których parametry techniczne nie są gorsze od proponowanych w projekcie.